

I.

Chvilé před Nejsvětější Svátostí

Úryvky textu sv. Antonia Maria Clareta (1807 - 1870), který nechává mluvit Pána Ježíše.

Není nutné mnoho vědět, aby ses mi zalíbil – stačí, jestliže mne velmi miluješ. Mluv tedy se mnou jednoduše, jako bys hovořil se svým nejlepším přítelem.

Chceš mě za někoho o něco prosit? Řekni mi jeho jméno a pak mi pověz, co bys chtěl, abych nyní pro něho učinil. Pros hodně, neváhej prosit. Řekni mi prostě a upřímně o ubohých, které chceš potěšit, o nemocných, které vidíš trpět, o zbloudilých, které si toužebně přeješ přivést na správnou cestu. Řekni za všechny alespoň jedno slovo.

A pro sebe nepotřebuješ nějakou milost? Udělej mi, jestliže si to přeješ, jakýsi seznam toho, co potřebuješ, a přijď a přečti mi jej v mé přítomnosti.

Řekni mi otevřeně, že jsi možná pyšný, sobecký, nestálý, nedbalý ... a popros mne pak, abych ti pomohl s tím malým nebo velkým úsilím, s nímž se snažíš zbavit se toho všeho.

Nestyď se! Je mnoho spravedlivých, mnoho svatých v nebi, kteří měli stejné chyby. Ale prosili pokorně... a ponenáhlu se jich zbavovali.

A neváhej ani prosit o zdraví a šťastný výsledek své práce, svých záležitostí, svého studia. To vše ti mohu dát a dám ti to. A přeji si, abys mne o to prosil, pokud se to neobrací proti tvé svatosti, nýbrž jí to napomáhá a podporuje ji.

Co potřebuješ právě dnes? Co mohu pro tebe učinit? Kdybys věděl, jak velmi si přeji, abych ti pomohl!

Zabýváš se právě nějakým plánem? Vyprávěj mi, čím se zabýváš. Co si myslíš? Co si přeješ? Co mohu udělat pro tvého bratra, co pro tvou sestru, co pro tvé přátele, tvou rodinu, tvé představené?

Co bys chtěl pro ně učinit?

A co mne se týká: Nepřeješ si, abych byl oslaven? Nepřál by sis učinit něco dobrého svým přátelům, které snad velmi miluješ, kteří však žijí, aniž na mne pomyslí?

Řekni mi, co dnes zvláště vzbudilo tvou pozornost. Co si přeješ velmi toužebně? Jaké prostředky máš k dispozici, abys toho dosáhl? Sděl mi, dopadne-li tvůj záměr špatně, a já ti řeknu příčiny tvého neúspěchu.

Nechceš mne pro sebe získat? Jsem pánem srdcí a jemným pohybem je vedu tam, kde se mi líbí, aniž bych ohrozil jejich svobodu.

Jsi snad smutný nebo máš špatnou náladu? Vyprávěj mi dopodrobna, co tě rozesmutňuje. Kdo tě ranil? Kdo urazil tvou sebelásku? Kdo tebou pohrdá?

Sděl mi všechno a brzy dospěješ k tomu, že mi řekneš, že po mém příkladu vše odpouštíš, že vše zapomínáš. Jako mzdy se ti dostane mého útěšného požehnání.

A máš snad strach? Cítíš ve své duši onu neurčitou trudomyslnost, která je sice bezdůvodná, ale nicméně nepřestává drásat srdce? Vrhni se do náruče mé Prozřetelnosti. Jsem u tebe, jsem na tvé straně. Vidím vše, slyším vše, a ani na okamžik tě nenechám na holičkách.

Cítíš, že tě odmítají lidé, kteří tě dříve měli rádi, kteří na tebe nyní zapomněli a vzdálili se ti, aniž jsi jim dal k tomu sebemenší podnět? Pros za ně, a já je přivedu opět k tobě, nebude-li to překážkou tvé svatosti.

A neměl by ses snad podělit se mnou o nějakou radost? Proč mě nenecháš podílet se na ní, když jsem přece tvým přítelem? Vyprávěj mi, co od tvé poslední návštěvy u mne potěšilo a rozveselilo tvé srdce.

Snad jsi prožil příjemné překvapení, snad jsi obdržel šťastnou zprávu, dopis, znamení náklonnosti, snad jsi překonal nějakou potíž, snad ses dostal z bezvýhodné situace. To vše je mé dílo. A ty mi máš jednoduše říci: Děkuji, můj Otče!

Nechceš mi něco slíbit? Čtu v hloubi tvého srdce. Člověka lze lehce oklamat. Boha však nikoliv. Mluv ke mně zcela upřímně. Jsi pevně odhodlán už se nevystavovat oné příležitosti hříchu, zřici se oné věci, která ti škodí: nečíst už onu knihu, která dráždí tvou představitost, nestýkat se s oním člověkem, který ničí mír tvé duše?

Budeš opět milý, laskavý a ochotný k oněm lidem, které jsi až dosud považoval za nepřátele, protože se proti tobě provinili?

Nu, dobrá, vrať se opět ke svému obvyklému zaměstnání, ke své práci, ke svému studiu. Ale nezapomeň na tu čtvrt hodinku, kterou jsme spolu strávili. Braň ze všech sil mlčení, skromnost, vnitřní soustředění, lásku k bližnímu.

Miluj mou Matku, která je i tvou Matkou. A přijď opět se srdcem, které je ještě více naplněno láskou, ještě více oddáno mému Duchu. Pak nalezneš v mém srdci každý den novou lásku, nové dobrodiní, novou útěchu.

Adorace manželů A

Pane Ježíši Kriste, klečíme společně před tebou jako kdysi, když jsi požehnal našemu manželství. Ty jsi byl vlastně vždycky s námi. Tys nám poslal svého Svatého Ducha, který je Láska, aby v nás miloval. Tys nás vedl k tomu, abychom nechtěli zůstat uzavřeni v sobě. Dal jsi nám touhu darovat se někomu, být šťastní, když můžeme druhé dělat šťastnými. Přivedl jsi nás k sobě a ve světle lásky jsi nám dal poznat tolik krás toho druhého. Probudil jsi v nás touhu spojit naše životy, žít jeden pro druhého, žít společně pro tebe. Na to jsme tehdy možná dost nemysleli, ale jako voláš každého člověka ke svatosti, aby mohl dosáhnout věčné radosti, tak jsi nás dva povolal ke společné cestě ke svatosti, abychom mohli být šťastní spolu navěky ve tvé slávě. Jak nádherný cíl! Klečíme společně před tebou, abychom ti děkovali, abychom v tvém světle viděli naši společnou cestu, poopravili směr, načerpali síl, rozpálili svá srdce a nově zatoužili po společné svatosti.

Těžko se nám mluví o vlastní svatosti, když známe tolik chyb svých i toho druhého. Víme, co je slabost, prohra, zklamání. Tys nám však tolikrát ukázal své milosrdenství. Už ani nespočítáme, kolikrát jsi každému z nás odpustil a znovu dal důvěru. Jak to bylo osvobozující! Jak úžasnou trpělivost máš s každým z nás! Co ty odpustíš, to nikdy nepřipomínáš. Vždycky to byla příležitost vidět se navzájem novými očima. Přijmout tvé odpuštění znamená odpustit sám sobě i sobě navzájem, vidět jeden druhého jako očištěného, z tvé milosti znovu nevinného. Jaké štěstí, jaká příležitost začít znovu! Tvá velkorysost, Pane, je tak úžasná. Děkujeme ti z celého srdce.

1.

Když jsi požehnal našemu manželství, pozval jsi nás za spolupracovníky Boha Stvořitele. Jaká čest a důstojnost! Požehnal jsi naši manželské lásce, aby byla plodná. Děkujeme ti, Bože, za naše děti, které jsou tvým darem. Nechali jsme je pokřtít, zasvětili jsme je tobě, aby ti patřily a měly důstojnost Božích dětí. Tys jim dal účast na svém božském životě a svěřils nám je do výchovy. Učili jsme je žít s tebou v přátelství a líbit se ti. Ne všechno se nám ve výchově podařilo. Jsou svobodní, někteří už dnes samostatní a my už nemáme možnost je ovlivňovat. Uvědomujeme si, že výchova nespočívá jen v dobrých radách, ale i v dobrém příkladu a vytvořeném ovzduší. Co jsme a čím jsme, mluví hlasitěji než naše slova. Dobré rady jsou dokonce kontraproduktivní, když naše postoje a skutky nejsou v souladu s našimi slovy. S pokornou kajícíností svěřujeme tvému milosrdenství všechny naše chyby v manželské lásce a rodičovské výchově. S velkou důvěrou ti svěřujeme svoje děti. Ty svou milostí doplňuj, co jsme nezvládli. Ty jim posílej anděly strážné, aby vnukali, co je správné. Čím menší vliv na ně mají naše slova, tím víc ti je chceme svěřovat a doufat, že ty je umíš vést i chránit. Stále jim chceme vyprošovat dar skutečné víry a touhu prohlubovat své přátelství s tebou. Ty jsi slíbil, že vyslyšíš modlitby těch, kteří se shodnou na jedné věci a budou společně prosit. Proto společně jako rodiče se opíráme o tvá slova a prosíme za naše děti: ochraňuj je od všeho zlého, zvláště od hříchu, pomáhej jim žít jako tvoje děti a tvoji přátelé, probouzej i v nich touhu po svatosti, aby se jednou mohla celá naše rodina sejít ve tvé slávě.

2.

Když jsi požehnal našemu manželství, pozval jsi nás k budování své církve, jejíž nejmenší buňkou je rodina. K základní charakteristice církve patří: bohoslužba, hlásání evangelia a služba lásky. Naše rodina je církví, když se společně modlí a účastní se bohoslužby ve farnosti, když žije evangelium, když jeden druhému slouží z lásky ke Kristu.

Jak povznášíš naši rodinu, Pane, jaká je to slavnost, když jsi hostem u nás doma, když jsi uprostřed nás, když nám nasloucháš. Když společně otevíráme Písmo, mluvíš k nám, odpovídáš na naše otázky, dáváš moudré rady, kterými nás vedeš a doprovázíš. Nechceš, abychom byli bezradní a bez pomoci. Naše rodina má dokonce nejvyšší ochranu a nejlepší garanci, když bere vážně tvé poradenství. Milujte se navzájem tak, jak já jsem miloval vás... Odpouštějte jeden druhému, jako i vám odpustil Kristus... Pane, ale kolikrát mám odpustit, až sedmkrát? Ne, sedmdesát sedmkrát... Dal jsem vám příklad: i vy máte jeden druhému umývat nohy...

Znáš naši slabost, a proto nás zveš ke svému stolu, abys nás posilnil svým tělem. Jak hluboké je naše spojení, když ty vstoupíš do každého z nás. Naplňuješ srdce jednoho stejně jako druhého. Láska k tobě manžele nerozděluje, ale dokonale sjednocuje. Když navíc každý z nás hledá to, co chceš ty, má stejný směr i naše myšlení. Nechceš, abychom přicházeli k oltáři s prázdnými rukama. Čekáš obětní dar. Přinášíme ti dobré skutky, sebezápory a drobné oběti. Největším darem je obětování sebe. My jsme se však už jeden druhému odevzdali, tak nemáme na sebe právo. Ale jeden druhého můžeme prosit o to, aby ten, kterému jsem se daroval na celý život, mě odevzdal při mši Bohu. Oba společně ti darujeme své děti, to nejcennější, co máme. Víme, že nic nás nemůže tak spojit navzájem i s tebou, jako toto darování. Rádi ho zopakujeme při každé mši svaté.

3.

Plni štěstí toužíme v této chvíli, aby objevili tvé přátelství všichni manželé. Proto tě prosíme za všechny rodiny i za celý národ:

- Odměň naše rodiče, živé či zemřelé, za všechnu lásku, kterou nám pro tvé jméno prokazovali, a v nás pěstuj trvalou, hlubokou úctu a vděčnost k nim.
- Ochraňuj nás i všechny rodiny od všeho zlého, hlavně od hříchu.
- Naplňuj naše kostely rodiči s dětmi a dopřej rodičům radost z toho, že i své dospělé děti budou nacházet v chrámě, jako tebe našla v chrámě Maria s Josefem.
- Chceme ti pomáhat v záchraně rodin a jejich posvěcování. Pomoz nám dávat druhým dobrý příklad a dělit se s nimi o krásné zkušenosti s tebou.
- Aby se upevnila stabilita rodin a pozvedla jejich mravní úroveň, pomoz nám odmítat nemravnou zábavu v televizi i na internetu a nešířit ani sprosté vtipy či obrázky.
- Dej, aby se podařilo v naší společnosti prosadit respektování práv dětí na stabilní rodinu, na věrnost a lásku otce a matky.
- Učiň nás citlivějšími pro potřeby rodin, které jsou v hmotné či mravní bídě.

Vyslyš naše prosby, Bože, a zůstaň s námi i když odejdeme od tvého svatostánku. Dej, ať lidé, s nimiž se dnes setkáme, zakusí tvou blízkost a lásku skrze nás. Požehnej nám a dej, abychom byli nositeli tvého požehnání pro okolní svět.

Adorace manželů B

Pane Ježíši, víme, že jsi všude, že s tebou můžeme mluvit v modlitbě kdekoliv, ale dnes přicházíme k tvému svatostánku na tvé laskavé pozvání, abychom prožili důvěrné setkání s tebou. My manželé na sebe také často myslíme, ale to nám nestačí. Chceme být důvěrně spolu, jeden pro druhého. A dnes tu chceme být společně pro tebe, jako ty jsi tu pro nás. Přicházíme jako vyslanci celé naší rodiny, abychom za ni prosili a děkovali, abychom se my u tebe občerstvili, a tak posilnili, že pak budeme ještě lépe plnit svůj náročný úkol v rodině.

1.

V našich rodinách jsme kdysi jako děti poprvé zakoušeli atmosféru lásky. Tam jsme byli milováni a tam jsme se učili milovat, zakoušeli jsme domov. Proto se rádi vracíme domů, či vzpomínáme na dětství, a zvláště na Vánoce, kdy nám byl Bůh tak blízko. Ale svátky Boží blízkosti nepaří jen do vzpomínek. Ty můžeme slavit každý den. Vždyť ty jsi slíbil, že budeš uprostřed nás vždycky, když budeme shromážděni v tvém jménu, v tvé lásce.

Co máme dělat, abychom byli i u nás doma ve tvém jménu a mohli zažívat tvou přítomnost?

Ty radíš: Miluj! Láska k tobě znamená, že máme pro tebe místo ve svém srdci, že na tebe myslíme, že s tebou počítáme, že máme radost z toho, že jsi s námi a díváš se na nás. Milovat tě znamená chtít tě stále poznávat, objevovat, co se ti líbí a pak ti dělat radost. Milovat druhé znamená chtít pro ně dobro, mít na ně čas, být pro ně, naslouchat jim a snažit se jim porozumět, vyhovět, pomoci jim, ale taky vyjádřit uznání, pochválit a povzbudit.

Obojí je někdy náročné, protože naše já je soustředěné příliš na sebe. Často chceme to, co nám se líbí, co nám dělá dobře. Prosazujeme, co my jsme vymysleli, to lepší chceme pro sebe. Láska však vyžaduje odvahu zapřít se, odřeknout si, dát druhému přednost. Milovat druhého stejně jako sebe. Kdo však skutečně miluje, ten dává snadno přednost milovanému před sebou samým.

Uč nás prokazovat jeden druhému svou lásku každý den a to tak, abys z nás měl radost. Ať se nezastavíme v lásce, ani kdyby to bylo těžké, kdyby vám nestačily síly. V takové chvíli ti znovu řekneme: Pane Ježíši, já to líp neumím, ale ty to umíš. Já se ti otevírám a ty mě pronikni a miluj skrze mě. Ty se dívej mýma očima. Ty se usměj mými rty. Ty pomáhej mýma rukama. A když se bude zdát, že jeden z nás teď nemiluje, ať ten druhý dá do společné lásky o to víc.

2.

Pane, ty víš, jak nám záleží na našich dětech. Víme, že náboženský vztah dětí se nejlépe vytváří příkladem rodičů. Zkušenost dobrého, spravedlivého a milujícího otce je potřebným základem pro správnou představu dítěte o Bohu Otci. Dítětem obdivovaný otec, který při modlitbě pokorně klečí před Bohem, nejlépe učí o velikosti Boha. Mateřská láska a péče odhaluje Boží lásku a pomáhá objevit Matku Boží, Pannu Marii. Rodiče, kteří už nikdy nepřipomínají, co jednou odpustili, připraví děti k pochopení a přijetí osvobozujícího odpuštění hříchů od Boha. Výchova k vděčnosti za odpuštění a k upřímné snaze nevracet se ke starým chybám, nejlépe vede ke správné zpovědní praxi. Takto vedené děti si neutvoří představu, že se stačí vyzpovídat a může se hřešit dál. Snaha rodičů poslouchat Boha ukazuje dětem, že poslušnost není jen pro malé děti. Když děti vidí, že se rodiče chtějí líbit Bohu, který jim vidí do srdce, nenaučí se

poslouchat jen naoko, nebo jen tak, aby nebyly přistiženy. Když děti vidí rodiče u zpovědi, pochopí, že i autorita je chybná, ale stále usiluje o nápravu.

Bud', Pane, ty sám našim učitelem, abychom dokázali správně zvládnout svou hlavní rodičovskou roli a dobře vychovali své děti.

3.

Když otevřeme evangelium a necháme na sebe působit tvé živé slovo, naše sebedůvěra se rychle vytrácí. Někdy přijde pokušení knihu odložit, ale jindy docházíme k přesvědčení, že jsme hříšníci, a musíme dělat pokání. To znamená: odvrátit se od pouze lidských hodnot, které nás ovládají, a obrátit se k Bohu. Protože se nám to nedaří, nemůžeme být na sebe pyšní. Nezbyvá nám, než se obracet na tebe jako Spasitele a dovolávat se tvé milosrdné lásky. K tomu potřebujeme odvalu, protože se obvykle bojíme, že evangelium naruší naše pohodlí. Když překonáme námitky, odpor a strach, sejdem se v pokoře před Spasitelem a společně zakusíme dotek Boží lásky, zázrak uzdravení. Když se připravujeme na odpuštění společně a nezapomeneme se omluvit jeden druhému dřív, než jdeme ke zpovědi, pak jsme schopni jeden druhého vidět úplně nově. Ani Bůh přece nepřipomíná, co odpustí. Komu je odpuštěno, je čistý. Přesto je někdy těžké milovat druhého, když vidíme jeho opakované chyby. Svatá Terezička říkala: Nemůžeš-li milovat člověka pro jeho zlobu, miluj Krista v jeho srdci, který tam trpí jeho zlobou. Potěš Krista tím, že poneseš jeho bolest tiše s ním.

Když se někomu občas zdá, že už miloval dost a chce přestat, protože druhý ještě nezačal tak, jak si to on představuje, chceme vzpomenout si na Ukřižovaného. On sice umírá, ale hřích ho nepřemohl, protože miluje až do posledního dechu, modlí se za odpuštění pro ty, kteří ho ukřižovali. A co já? Ještě dýchám. Tak chci milovat dál a prosit o pomoc, o vytrvalost v lásce.

Kdo se totiž rozhodne, že už miloval dost, rozhodl o mrtvé lásce. Zítra se už jen smíří s tím, že nemiluje. V čem je záchrana? Nerozhodnout se nemilovat. Chybu přiznat, odsoudit se a požádat o odpuštění. Takový projev pokory je velký důkaz lásky. Na začátku své lásky jsme se domnívali, že naše láska je silná a nezranitelná. Dnes musíme přiznat svou domýšlivost a uznat, že ke své lásce potřebujeme Boha. Bez tebe se zlu neubráníme. Bez tebe bychom si svá selhání lásky neuměli dlouho odpouštět.

Apoštol Pavel radí: Neste břemena jeden druhého. Jako rodina patříme k sobě. I závod o věčnou spásu běžíme společně jako tým. Proto dej, ať jeden druhému pomáháme, povzbuzujeme, ulehčujeme, když je potřeba. Kdo je právě silnější, ať bez vyvyšování táhne svým příkladem ty slabší. Pane, žehnej naší rodině a udělej z ní úspěšný tým.

Adorace s Tomášem Kempenským

Vzbuzení touhy

Já jsem živý chléb, který sestoupil s nebe a dává život světu. Já jsem dobrý pastýř, který pase takové své ovečky, které se vzdají své vůle a ve všem mě následují. Já jsem skrytá mana, radost andělů, velikonoční Beránek křesťanů a blaho vyvolených. Řekněte Sionské dceři: „Tvůj král přichází k tobě.“ Nepřichází tvůj král pozemský, časný a smrtelný, ale nebeský, věčný a nesmrtelný. Nepřichází, aby kraloval ve světě, ale aby svět spasil, Král králů a Pán pánů, Král, kterého miluješ, v něhož věříš a doufáš, po kterém toužíš, na kterém závisí nebe a země. Nepřichází ve zlatě a stříbře, v kmentu a purpuru, ne s hlukem a okázalostí, ale v pokoře, chudý, s láskou a tichostí. Chce být milován, ne obáván. Hříšníky chce přilákat, ne odradit. Přichází, aby posílil tvou slabost, povzbudil malomyslnost, aby tě laskavou rukou odvedl od pozemských žádostivostí a pozvedl k nebeským touhám, obšťastnil nebeskou sladkostí, naplnil tě vším dobrem a vysvobodil od všeho zlého. Přichází Pravda k nevědomému, cesta k bloudícímu, život k zemřelému, lékař k nemocnému. Kéž bys pochopil, jaký je to král, který k tobě přichází, jak je plný lásky a vznešení! Volá k tobě ústy proroka: „Připrav se Izraeli a vyjdi vstříc svému Bohu, protože přijdu a budu bydlet uprostřed tebe.“

Vzbuzení pokory

Kdo jsem já, Pane, že se opovažuji přistoupit k tobě? Nebesa tě nemohou obsáhnout a ty říkáš: „Pojďte ke mně všichni!“ Co znamená taková blahosklonnost, takové přátelské pozvání? Jak se mohu odvážit přijít k tobě, když si nejsem vědom ničeho dobrého, ač bych mohl opřít svou odvahu? Jak tě uvedu do svého domu, když jsem tolikrát urazil tvé nejlaskavější oči? Andělé i archandělé se před tebou koří; serafové zahalují svou tvář před tvou božskou velebností, svatí a spravedliví se před tebou chvějí, a ty říkáš: „Pojďte ke mně všichni!“ Kdybys to, Pane, neřekl ty sám, kdo tomu věřil? Kdybys to ty sám nepřikazoval, kdo by se odvážil přistoupit?

Spravedlivý Noe, když měl uloženo postavit koráb, stavěl roky, aby se v něm s rodinou zachránil; jak se mohu já za hodinku připravit tak, abych uctivě přijal Stvořitele světa? Tvůj služebník Mojžíš zhotovil z neporušeného dřeva archu a potáhl ji čistým zlatem, aby v ní uložil desky Zákona; a já, tvor, který neunikne hnilobě, se mohu odvážit přijmout tebe, původce Zákona a dárce života? Šalomoun, nejmodřejší z Izraelských králů, sedm let budoval chrám ke cti tvého jména, osm dní slavil jeho posvěcení, obětoval tisíce smírných obětí, za hláholu trub a s jásotem v něm uložil archu úmluvy; jak já, bídný a poslední člověk na světě, tě uvedu do svého příbytku, když nedovedu ani půlhodinku strávit u tebe v nerušené zbožnosti?

Můj Bože, jak se oni snažili, aby se ti líbili! Já dělám tak málo. Tak málo času věnuji přípravě na svaté přijímání. Málokdy bývám opravdu soustředěný, a ještě méně bez roztržitosti. A přece se sluší, aby v přítomnosti tvého spasitelného božství mi ani na mysl přišla nevhodná myšlenka, abych se nezabýval ničím jiným, když se chystám přijmout ne nějakého anděla, ale samotného Pána a Krále andělů.

Vzbuzení lásky

Vzývám, Pane, tvou dobrotivost a prosím, uděl mi milost, abych se celý rozplynul láskou k tobě a nikdy už nestál o světskou útěchu. Svátost tvého těla a krve ze všech nejvznešenější a nejvzácnější je spásou duše i těla, lékem proti všem duchovním neduhům. Krotí náruživost,

přemáhá pokušení, či aspoň zeslabuje, rozmnožuje v duši milost, utvrzuje víru, posiluje naději, rozněcuje lásku. Jestli však můj duch nemá dokonale nebeské myšlení a není roznicen takovou láskou jako cherubové a serafové, chci se s tvou pomocí připravit aspoň tak nábožně, abych zachytil aspoň jiskřičku tvého božského ohně. Co mně i přesto chybí, doplň z pokladů svých milostí ty sám, nejdobrotivější Ježíši, který nás zveš k sobě a říkáš: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ Spásodárná Hostie, která otevíráš brány nebe, jak obdivuhodné je všechno, co se o tobě učí, jak je nevyslovitelné, co se v tobě tají, jak je pravdivé, co neviditelně působíš v duši! Kolikrát se slouží mše svatá, tolikrát ty, náš Bože, sestupuješ k lidem a toužíš přebývat s těmi, které jsi stvořil a vykoupil, a které chceš navěky udělat šťastnými.

Obětování sebe

A.

Pane, tvé je všechno na nebi i na zemi, od broučka v trávě až k orlu v oblacích, ad zrnka písku až k serafínu na nebi. Ty jsi nejvyšší pán všeho. Tebe všechno velebí a všechno hlásá tvou slávu. I já se ti dnes odevzdávám jako dobrovolná oběť a navěky chci zůstat tvým. Proto celým srdcem ti, Pane, dnes obětuji a slibuji, že navěky budu tvým služebníkem a obětí věčné chvály. Přijmi mne s touto drahocennou obětí svého těla, které ti dnes obětuji před neviditelně přítomnými anděly, aby byla ke spáse jak mně, také všemu tvému lidu.

Pane, na tvůj smírný oltář kladu všechny své hříchy a provinění, kterých jsem se před tebou a tvými anděly kdy dopustil. Zapal a spal je ohněm své lásky. Smaž z duše všechny poskvrny. Očist' mé svědomí od všech vin a navrať mi milost, kterou jsem hříchem ztratil. Také ti obětuji všechno to málo, co dobrého mám, abys to ty sám svou krví posvětil a stále zdokonaloval; abys také mne, svého neužitečného služebníka jednou přivedl k šťastnému cíli.

Obětuji ti také všechny záležitosti svých rodičů, přátel a blízkých, ale i těch, kteří mně nebo jiným, pro tvou lásku prokázali dobrodiní. Také ty, kteří mě prosili o modlitbu, ať už jsou zde na zemi mezi námi, nebo se již z tohoto světa odebrali na věčnost. Prosím za ně, aby se všem dostalo tvé milosti, blažené útěchy, ochrany proti nebezpečí, osvobození od trestů a aby ti zbavení všeho zlého radostně a nadšeně vzdávali díky. Obětuji ti též své prosby a smírné oběti zvláště za ty, kteří mi v něčem ublížili, zarmoutili mě nebo potupili, způsobili mi škodu nebo zármutek, ale i za ty, které jsem já někdy zarmoutil, znepokojil, kterým jsem vědomě či nevědomě ublížil nebo je pohoršil slovy či skutky, abys nám všem odpustil naše viny i vzájemné urážky.

B.

Pane, kdo mi pomůže, abych našel tebe samého a mohl ti otevřít celé své srdce, a tak tě prožívat, jak touží má duše? Kdo mi dopřeje, abys jen ty sám mluvil ke mně a já k tobě, jako mluvívá milý k milému a jak stoluje přítel s přítelem? O to prosím a po tom toužím, abych byl celý spojený s tebou, abych odtrhl své srdce od všeho pozemského, abych se svatým přijímáním naučil nalézat stále větší zálibu v nebeských a věčných věcech.

Pane, můj Bože, kdy budu s tebou tak dokonale spojen a tak do tebe ponořen, že zapomenou sám na sebe? Ty ve mně a já v tobě. Dej, abychom byli spolu stále tak jedno. Ty jsi opravdu dárcem pokoje. V tobě najdu dokonalý klid a skutečný odpočinek. Mimo tebe je jen samá dřina, bolest

a strašná bída. Ty jsi opravdu Bůh skrytý, neradiš bezbožným, ale pokorným, a mluvíváš s prostými lidmi.

C.

Pane, jak líbezný je tvůj duch! Abys svým synům dokázal svou sladkost, občerstvuješ je nejlahodnějším chlebem, který sestupuje z nebe. Opravdu není na světě jiný tak veliký národ, kterému by byl Bůh tak blízko, jako ty, náš Bože, který se skláníš ke svým věrným. Anebo, kterému tvor se dostává tolik lásky jako zbožné duši, k níž přichází Bůh, aby ji sytil svým drahocenným tělem? Čím se odplatím Pánu za tak vzácnou milost a lásku? Nemám pro něj milejšího daru, než když mu úplně odevzdám celé své srdce, když se s ním sjednotím. Po tom toužím, aby mé srdce splynulo s tebou. Všecko pozemské mi obrať v hořkost. Pomoz mi trpělivě přemáhat, co je těžké a odporné. Uč mě pohrdat vším, co je nízké a dočasné, ať na to zapomínám. Pozvedni mé srdce do nebe a nenechej mě bloudit po zemi. Ty sám buď mou slastí, vždyť jsi mým pokrmem a nápojem. Ty jsi má láska a radost, má slast i všecko dobro. Zapal mě svou přítomností, a tak mě přetvoř v sebe, abych milostí vnitřního spojení a tavící silou tvé lásky splynul s tebou v jednoho ducha. Nedopuť, abych od tebe odešel lačný a neosvěžený. Nalož se mnou tak milostivě, jak jsi to ve své lásce mnohokrát udělal svým svatým. Dej, abych celý vzplanul od tebe a sám v sobě zcela zanikl, vždyť ty jsi oheň stále hořící, který nikdy nezhasne. Ty jsi láska, která očišťuje srdce a osvěcuje rozum.

Adorace s Antonínem Šuránkem

Rozjímání a rozhovor nad Písmem.

Skrytý Pane Ježíši, tiše přebýváš mezi námi. Zvolna přitahuj naše srdce k sobě, abychom se soustředili kolem tvého srdce, králi a střede všech srdcí. Vzpomínáme na dva projevy tvé veliké lásky, na poslední večeři a na tvůj poslední večer pod olivami v Getsemanské zahradě. Osvět náš rozum, abychom tě jasně viděli. Pohni naši vůli, abychom šli za tebou i tehdy, když jiní budou prchat. Rozohni naše srdce, aby bila ve stejném taktu s tvým žhavým srdcem. Učiň to na přímlovu své svaté Matky, kterou jsme si zvolili za svou královnu a Paní, a povzbuzuj nás prostřednictvím našeho anděla strážného.

1. Víra a klanění

Jak divný obraz ve večeřadle. Klečíš, Pane, před apoštoly. Proč? Co vidíš v tom zaprášeném Petrovi? On podle toho, jak se zná, odpírá a nechce, aby ses snížil k pozemskému prachu. Ale ty jsi přišel právě proto. A co vidíš na Jidáši, jemuž také myješ nohy? Duši! V tom je celé tajemství tvého jednání. Znáš cenu lidské duše. Víc než slunce, celý vesmír, než země se všemi svými skrytými poklady, pro něž lidé vydávají svůj život v nebezpečí, stojí lidská duše. Brzy ukážeš lidstvu, čím se za ni platí. Napíšeš to vlastní krví na dřevo kříže. Duše zaprášená. .. Pane, padám k tobě na zem, k tobě klečícimu a umývajícímu. Umyj i mou duši! Věřím, že má velikou cenu. Stvoř ve mně čisté srdce, Bože, a statečným duchem mě posilni, abych tě mohl přijímat jako apoštolové. Abych s tebou vytrval na křížové cestě vždy a všude.

Pozvedáš oči a proměněný chléb zvedáš k nebi. Toto je mé tělo, které se za vás obětuje. Jaké obětování... Jak shlíží na ten dar nebeský Otec. A toto je kalich mé krve, která se za vás vylévá, obětuje. Jaké pozdvihování... Kdo zvoní? Není kovových srdcí zvonů. Ať se tedy rozezvučí naše srdce. Pokorně skláníme hlavy a bijeme se v prsa. Ježíši, pod způsobou chleba a vína, v tebe věřím, v tebe doufám. Doufám, že mi pomůže tato tvá oběť a otevře věčnou blaženost. Miluji. Ty miluješ a já chci být vděčný. Podej mi své tělo aspoň duchovně. Zavítej do mého srdce. Přijď ke mně, posvět', posil, živ mě, ať patřím jen tobě. Živ mě k věčnému životu. Tobě žiji, tobě umírám. Přijď, otvírám ti své srdce. Dovol, abych poslechl aspoň několik slov, která zněla ve večeřadle, když ses loučil. Ta slova znějí i nám.

Jestliže jsem vám tedy já, Pán a Mistr, umyl nohy, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad. Může být služba bližnímu, byť sebe nižší, nečestná? Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Jeho srdce bude nebem. Odcházím. Ať se vaše srdce nechvěje! Nenechám vás sirotky. Zase k vám přijdu. Ale ať svět pozná, že miluji Otce a jednám, jak mi Otec přikázal. Vstaňte, pojďme odtud!

Jdou za tebou zvolna ztichlým městem, novokněží, právě vysvěcení. Jeden z nich už vyjednává s nepřáteli. Vytrvají ostatní? Připomeň jim podmínku: vytrvají, budou-li spojeni s tebou, budou-li myslet na tebe.

Jdete mezi vinicemi. Slyším tvůj hlas: Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Můj Otec je vinař. Každou ratolest, která nese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Nemyslete apoštolové na Jidáše. Nese ovoce. Ztratil víru. Ale myslíte na sebe, abyste nesli ovoce ještě více. Právě tyto tři dny budou pro vás dny očisty. Petře, Jakube Jene, Tomáši! Slyšíte, jak hučí potok Cedron? Tak se zavíří ve vašich srdcích. Přejděte po kamenech. Už jste u zahrady utrpení, Getsemanské. Osm vás počká venku, jste slabí. Vy to nevíte, vy jste slibovali, ale Pán to ví, a nedopustí, aby byl někdo zkoušen nad své síly. Je milosrdný. Jen Petr, Jakub a Jan, posílení horou Tábor, ať vejdou do klidné noci. Ostatní si usedněte a dejte se ukolébat spánkem, můžete-li pod tlakem tolika událostí.

2.

Druhé veliké tajemství této noci: Pán se modlí, krvavým potem volá k nebi o smilování pro jiné. Modlí se v samotě, aby nebyl rušen. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Proč se rmoutil, že bude trpět? Vždyť proto přišel a chce to dobrovolně. Duch je sice ochotný, jeho vůle je sjednocena s vůlí nebeského Otce, ale tělo se leká, chce žít. V tak krásném věku. Srdce, které tak srostlo s brázdami krásné vlasti. Zmocnila se ho úzkost. Jasně před sebou viděl, co ho čeká. Slyší oddechující apoštoly a přece ví, že už ho opustili, vidí se před veleknězem i před Pilátem sám a sám. Kde jsou ti, jimž prokazoval dobrodiní, kde učedníci a kde konečně Jidáš? Zmocnila se ho úzkost. Tu padl na kolena a modlil se. Má Otce, který ho nikdy neopustí. Otče, jestli je to možné, ať mě mine tento kalich. Avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš. Otec nevyslyšel tak, jak žádal. Miloval? Právě že miloval, a v něm všechny lidi, jeho bratry. Má jediné měřítko: čest a slávu jeho, Otce, a spásu lidstva. K obojímu nekonečně přispěje právě utrpení Páně. Protože

každá vroucí modlitba je nějak vyslyšena, byla i tato. Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho.

Ježíš padl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji. Dal nám příklad. Hledal sice útěchu i u přátel, apoštolů. Řekl jim: Má duše je smutná až k smrti. Svěřil se, posvětil přátelství, ale našel je, jak spí. Od zármutku. Omlouvá je: Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé. Vidí dobrou vůli, oceňuje, je vděčný. Ale přesto je budí. Je třeba sebezáporu, nedat se přemoci tělem, ale duchem přemáhat tělo. Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Vrátil se zpět a padl opět na kolena. Otče, je-li to možné... Modlil se snažněji a snažněji. Jeho pot stékal jako krůpěje krve. Jak ta země pije! Byla stížena kletbou. V rajské zahradě Adam zhřešil neposlušností. Zde druhý Adam odčínuje poslušností až k smrti. Tam proklatá země přináší trní a bodláčí. Zde je svatou krví kletba sňata. Teď bude plodit i ohnivě růže mučedníků modlitby, kteří se s takovou vroucností budou bít s roztržitostmi a pokušeními, až jim budou síly vypovídat.

3.

Už bychom chtěli říci: Ubohý Spasiteli. Ale ne, Spasitel je silný. My jsme ubozí. A zaznívá-li nám hlas díků, že ho posloucháme, když říká: „Bděte se mnou!“, je to i hlas, který zaslechly jeruzalémské dcery: „Neplačte nade mnou, ale plačte nad sebou,“ nad svými povrchními, roztržitými modlitbami, nestálými, bez důvěry, bez odevzdanosti do vůle Boží, bez vytrvalosti, když se vám hned nevyhoví... Silný Pane Ježíši, silný v utrpení, pomoz nám bojovat s tělem, světem, ďáblem, když nás vedou k malomyslnosti, k zoufalství a k spánku, když odvádějí od modlitby, od spojení s tebou. Což se nemodlíš mezi námi ve svatostánku? Naše oči jsou tak často obtíženy a naše mysli zatíženy všedními, zbytečnými starostmi. Bděte a modlete se.

Proč? Pohleďte na Jidáše, ten nebděl, nedbal na mé řeči. A jak skončil? Pohleďte na silného Petra, jak sliboval... A nyní nebdí, nemodlí se... pozná, jak oslabil, až se ukáže prostá služka na dvoře Kaifášově; zapře, zapomene. Bděte, abyste neztratili víru, abyste špatnými činy nevydali Syna člověka v ruce hříšníků.

Když se dopustí katolík veřejně činný nějakého poklesku, jak je Kristus Pán a jeho církev, jeho kostel vydáván úsměškům. Kde byla vina? Nebyl na stráži, nemodlil se. Ďábel přichází jako řvoucí lev. Nestačí být v družině Pánově, mezi učedníky. To ještě nikoho neuchrání, nebude-li bdít a modlit se.

A ještě jednu prosbu máme, abychom vždy uměli být na stáži, kde běží o statek největší – o tebe, o víru v tebe. Tys začal své utrpení modlitbou a ukončíš je modlitbou na kříži. Dáváš nám příklad.

MODLITBY K ADORACI 2

– sv. Jan Pavel II.

1. Bože, milosrdný Otče,

který zjevuješ svou lásku ve svém Synu, Ježíši Kristu,
a vyléváš ji na nás

v Utěšiteli Duchu Svatém.

Tobě dnes svěřujeme osud světa
i každého člověka.

Skloň se nad námi hříšnými,
uzdrav naši slabost, přemož všechno zlo
a dej všem obyvatelům země

poznat Tvé milosrdenství,
aby v Tobě, trojjediný Bože,
vždy nacházeli zdroj naděje.

Věčný Otče, pro bolestné utrpení
a zmrtvýchvstání svého Syna
buď milosrdný k nám i k celému světu. Amen.

(Touto modlitbou zasvětil Jan Pavel II.

17. srpna 2002 svět Božímu milosrdenství.)

2. Bože našich otců,

Bože velký a milosrdný,

Pane míru, pokoje a života. Otče všech.

Ty jsi měl v úmyslu mír a ne utrpení,
odsuzuješ války a ponižuješ pýchu násilníků.

Ty jsi poslal svého Syna Ježíše,
aby hlásal mír a pokoj blízkým i vzdáleným,

aby se znovu sjednotili
lidé všech ras a všech rodů
v jednu jedinou rodinu.

Slyš jednomyslný křik svých dětí,

prosbu celého lidstva:

Nikdy více válku, spirálu smutku a násilí ohrožující
celé stvoření na nebi, na zemi i v moři.

Ve společenství s Marií, Matkou Ježíšovou,
tě ještě prosíme:

Promluv k srdcím lidí

zodpovědných za osud národů.

Zastav logiku odplaty a pomsty,
vnukni svým Duchem nová řešení,

velkomyslná a úctyhodná gesta,
prostor pro dialog a trpělivé očekávání,

více účinné, aby se rychle
ustoupilo od války.

Uděl naší době pokojné dny, dny míru.

3. Pane Ježíši, chceme milovat jako ty,

který dáváš svůj život a sebe samého
se vším, co máš.

Rádi bychom zvolali spolu se svatým Pavlem: „*Pro
mě život je Kristus.*“

Náš život nemá bez tebe smysl.

Chceme se naučit žít ve společenství s tebou,
který nás miluješ,

protože s takovým přítelem
lze překonat všechno.

Od tebe se učíme sjednocovat se s vůlí Otce,
protože rozmlouvat v modlitbě
znamená milovat.

Když se noříme do tebe,
chceme učinit důležitá předsevzetí,
zaujmout pevné postoje
a přijmout trvalá a podstatná rozhodnutí
odpovídající našemu křesťanskému povolání.

4. Pane Ježíši, ve víře, naději a lásce

se ti klaníme v jednoduchém postoji přítomnosti, ticha
a očekávání,

čímž chceme současně odpovědět
na tvou výzvu: „*Zůstaňte zde
a bděte se mnou!*“

Ty sdílíš chudobu našich myšlenek,
cítů a slov,

proto se chceme učit

klanět se tvému tajemství

a milovat je takové, jaké je, v mlčení
a ztišení oddaného přítele.

5. Děkujeme ti, Ježíši!

Děkujeme ti za to,

že v eucharistii nás nehodné
přijímáš mocí Ducha Svatého

do jednoty svého těla a krve,
do jednoty tvé smrti a zmrtvýchvstání.

Ježíši, prosíme tě, přijď mezi nás,

jako jsi přišel o Velikonocích
do večeřadla mezi své učedníky,

a ještě jednou nám zopakuj:

„*Jako Otec poslal mě, tak já posílám vás.*“

Dej, abychom byli všude tam,

kam nás posíláš. Vždyť tebe poslal Otec!

6. Pane Ježíši, klečíme před tebou

a víme, že nás miluješ takové, jací jsme.

Ty máš slova věčného života

a my jsme uvěřili a poznali,

že ty jsi ten Boží Svátý.
Skrze tebe a Ducha Svatého,
kterého nám dáváš, toužíme dojít k Otci,
abychom mu řekli své „ano“ spojené s tvým.
Na cestě s tebou, Cesto, Pravdo a Živote,
toužíme proniknout
zdánlivé Boží „mlčení“ a „nepřítomnost“. Chceme
rozehnat mračna nad horou Tábor, abychom mohli
naslouchat hlasu Otce,
který říká: „*To je můj milovaný Syn,
v něm mám zalíbení, toho poslouchejte.*“
Díky této víře zrozené z naslouchání
v modlitbě budeme s to
vyjasnit si své osobní situace
i různé oblasti rodinného
a společenského života.
Toužíme vnímat a vidět věci stejně jako ty, protože jsi
středem, počátkem a koncem všeho.

7. Ježíši ukřižovaný a vzkříšený, děkujeme ti!

Prosíme tě, odpusť nám všechno zlo,
které narůstá v srdci člověka i ve světě,
odpusť všechno zanedbané dobro: Odpusť!
Klaníme se ti ve tvém zmrtvýchvstání,
dotýkáme se znamení naší spásy
na tvých rukou, nohou a v boku
a s živou vírou voláme:
„Pán můj a Bůh můj!“

8. Kriste, Boží Synu, ty ses zřekl všeho
a stal ses služebníkem, podobný lidem
až k smrti na kříži.
Prvorozený mezi zemřelými,
Kriste zmrtvýchvstalý,
v tobě se Otci zalíbilo smířit všechno stvoření.

Prostřednictvím Panny Marie, tvé Matky,
která má neposkvrněné srdce, tě prosíme:
dovol nám v tobě objevit
ukryté poklady moudrosti.
Spolu s Marií v kruhu učedníků nám dovol
být věrnými svědky ve víře a lásce. Amen.

9. Bože, jsi naším Stvořitelem.

Jsi dobrý a tvoje milosrdenství je bezmezné.
Tobě vzdává chválu všechno stvoření.
Bože, předal jsi nám lidem vnitřní zákon,
podle kterého máme žít,
plnit tvou vůli a konat své povinnosti.
Máme kráčet po tvých cestách

a tak najít pokoj duše.
Ved' nás ve všem našem konání,
do kterého se pouštíme tady na zemi.
Osvobod' nás od zlých sklonů,
které odvádějí naše srdce od tvé vůle.
Nepřipusť, abychom vzýváním tvého jména
si omlouvali svůj lidský nepořádek.

Bože, ty jediný jsi svatý.
Tobě patří naše chvála.
Nedovol, abychom se od tebe vzdálili.

Bože, soudce všech lidí,
pomoz nám, abychom v poslední den
stanuli mezi tvými vyvolenými.

Bože, tvůrce spravedlnosti a pokoje,
dej nám skutečnou radost a lásku
a také trvalé bratrství. Amen.

10. Všemohoucí a věčný Bože,

Otče chudých, Utěšiteli nemocných,
Naděje umírajících.
Tvá láska řídí každý okamžik našeho života.
Víme, že jsi vždycky nablízku
zarmouceným a trpícím.
Bože laskavý a soucitný,
přijmi naše modlitby,
které ti přednášíme ve jménu
našich nemocných bratří a sester.
Posiluj jejich víru a důvěru v tebe.
Utěš je svou láskyplnou přítomností
a – pokud je to tvá vůle – navrať jim zdraví
a dodej jim nových sil na těle i na duchu.
Bože, zdroji veškeré síly, braň a ochraňuj ty,
kteří se starají o nemocné a umírající.
Dej jim ducha odvahy a laskavosti.
Posiluj jejich úsilí přinášet útěchu a úlevu.
Ať jsou ještě zářivějším znamením
tvé proměňující lásky. Amen.

11. Bože, od něhož pochází každé otcovství na nebi i na zemi.

Otče, který jsi Lásky a život,
učiň, aby se každá lidská rodina na zemi
stala skrze tvého Syna Ježíše Krista,
zrozeného z ženy a skrze Ducha Svatého,
pramenem Boží lásky,
skutečným chrámem života a lásky
pro generace, které se neustále obnovují.

Učiň, aby tvá milost
vedla myšlenky i skutky manželů
k dobru jejich rodin
i všech rodin na celém světě.
Učiň, aby mladé generace našly v rodině
silnou podporu pro své lidství
a růst v pravdě a lásce.

Učiň, aby láska, posílená
milostí svátosti manželství,
byla silnější než každá slabost a každá krize,
kterými někdy naše rodiny procházejí.

A konečně, na přímluvu
Svaté rodiny z Nazareta, dej,
aby církev v rodině a prostřednictvím rodiny
mohla plodně naplnit své poslání
uprostřed všech národů země.
Skrze Krista, našeho Pána,
který je Cesta, Pravda a Život na věky věků. Amen.

12. Pane Ježíši, ty jsi řekl: „*Kdo jí mé tělo
a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.
Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce,
tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne.*“
Jako dva učedníci z evangelia tě prosíme,
Pane Ježíši, zůstaň s námi!
Ty, božský Poutníku,
odborníku na naše cesty
i znalci lidského srdce, nenechávej nás
jako vězně večerních stínů.

Pomáhej nám v naší únavě,
odpust' nám naše hříchy,
směřuj naše kroky na cestu dobra.

V eucharistii ses stal
„lékem pro nesmrtelnost“:
dávej nám zakoušet plný život,
který nás vede po cestách této země
jako poutníky plné důvěry a radosti,
s pohledem zaměřeným k cíli života,
jenž nekončí. Amen.

Adorace plná otázek

Pane Ježíši, chodívám za tebou už nějaký čas. Dokonce jsem si na návštěvy u tebe zvykl. Přišel čas, abych se kriticky podíval na tyto chvíle ztišení před tebou, přítomným v této svátosti, zamyslel se nad mým životem modlitby, nad tím, kolik času jsem jí věnoval a jak to vypadalo v období posledních měsíců. Chci si odpovídat pravdivě.

Vím, Pane Ježíši, že svou modlitbu nemohu měřit pouze časem, který jí věnuji. Je možné, že jsem se modlil pouze z povinnosti a „bez srdce“. Jak vlastně vypadá moje touha po modlitbě v jednotlivých obdobích mého života? Kdy jsem se na chvíli prožítou s tebou v modlitbě opravdu těšil? Jiné to bylo, když mě tlačila bota, když jsem byl bezradný, když jsem úpěl o pomoc. Ale když se dařilo a nic mě k tobě nehnalo? Když jsem měl hlavu plnou svých zájmů? Nezačal jsem zapomínat, nebo jen ve spěchu plnil povinnost? Někdy přišla nechut, špatná nálada a lenost. Jiné bych asi uměl povzbudit. Ale sebe?

Pane Ježíši, nyní vzpomínám na lidi, kteří mně nejvíce pomohli růst v modlitbě. Děkuji ti za ně a prosím: Buď ty sám jejich odměnou.

Dívat se kriticky na svůj vztah k tobě, Pane, znamená zpytovat svědomí. Nejde jen o výčet hříchů a poklesků, které vyznávám ve zpovědi. Jde o to, jak ty mě vidíš? Čím více se k tobě přibližuji, tím více zakouším tvou lásku. Toužím na ni odpovědět, ale zároveň se stydím za svou ubohost. Když jsem od tebe daleko, ani si svých chyb moc nevšímám. Čím více vstupuji do tvého světla, tím ostřejší stíny vrhají mé chyby. Přitahuj mě, Pane, k sobě, abych v tvém světle dobře poznával nejen své viny, ale i jejich kořeny. Proč se mi nedaří dodržovat tolikrát opakované sliby, že se polepším? Snad jsem ještě nepojmenoval dobře ty kořeny. Možná jsem neodhalil nepřiznané touhy a přání, nebo je dokonce skrývám i před sebou, nazývám je jinak, abych se jich nemusel zbavit. Nebo se jen prostě vymlouvám?

S láskou se na tebe dívám a toužím se ti líbit, chci se ti podobat. Prosím, abys přetvořil moje srdce podle svého vzoru. Vezmi mé kamenné srdce a dej mi srdce z masa, které by dovedlo nezištně milovat. Vím, výměna srdce je velmi těžká operace. Já bych to rád nějak bezbolestně a bez rizika, protože mi chybí odvaha. Ale tak to nejde. Dáš mi odvahu k pravdě a sílu k odložení starého člověka?

Vím, že mě vedeš hlasem svědomí a svým vnuknutím, ale já jako bych neuměl slyšet. Kardinál Manning píše ve svém deníku: „Ze stovky vnuknutí za den zaslechneme jen asi dvacet. Splníme snad jedno, a kdyby aspoň to. Tak malá je ochota nechat se vést tvým vnuknutím.“ Kdy jsem naposled zaslechl Boží vnuknutí? Jak jsem ho uskutečnil?

Když se srovnávám s lidmi světa, zdá se mi, že jsem celkem dobrý a slušný člověk. Otázky pro zpytování svědomí však nekladou zločinci, ale ty sám, tvoje dokonalost. Jsem zvyklý na zpytování podle Desatera, ale nebylo by načase zpytovat svědomí podle tvého přikázání lásky? Podle Velepísni lásky z listu Korint'ánům, či podle Osmera blahoslavenství, nebo podle Mariina chvalo zpěvu? To jsou zrcadla, která nastavuješ svým přátelům.

Jako zrcadlo mi posíláš i lidi, kteří někdy zkoušejí mé ctnosti a mou dokonalost nějakou provokací či svou chybou. Ale je to jejich chyba, když vybuchnu pro nedostatek sebeovládání? Posíláš lidi, kteří jsou nuzní a zkoušíš, jestli tě v nich poznám, jestli osvědčím svou víru v tvé slovo: „Co jste udělali jednomu z těch nejposlednějších, mně jste udělali.“ Kdy jsem tě naposled v někom takovém poznal?

Vím, Pane, že nemáš rád lidi vlažné, kteří nejsou ani studení a horcí. Moje krev sice občas vzkypí, vře, ale často ne na správném místě. Hořím taky pro růst tvého království a pro spásu duší? Nebo jsem kolikrát zahleděný do sebe a propadlý nezájmu o spásu druhých? Lhostejný k jejich osudu, a ještě to zakrývám respektováním jejich svobody či společenské korektností?

Pane, někdy na nás dopouštíš zkoušky, abychom si uvědomili, jak na tom jsme. Odtáhneš svou ruku, aby se ukázalo, jak pevně si stojíme. Necháš nás v temnotě pochybností, nezodpovězených otázek a nejistot, aby se ukázalo, jestli za tebou nejdemo jen proto, že je nám u tebe dobře. Někdy nedopovídáš na naše modlitby, abychom poznali, jestli jdeme za tebou jen proto, že nám pomáháš, nebo za tebou dokážeme jít i tehdy, když jde jen o tebe. Jestli dokážeme projít tunelem zkoušek, nesmyslností a absurdit v důvěře, že na konci čeká světlo a svoboda, ty sám. Bylo by pošetilé v tunelu měnit směr či stát na místě a plakat. Kdy jsem prošel nějakou zkouškou nejistot, opuštěnosti či duchovní temnoty? Jak jsem obstál? Co jsem o sobě poznal?

Ty však, Pane, nedopouštíš jen zkoušky. Daleko častěji nás povzbuzuješ, posiluješ a zahrnuješ svou přízní. Kterou životní zkušenost s Bohem si vybavím? Kdy jsem zakoušel radost z Boží blízkosti a jeho přátelství, jeho pomoci? Kdy jsem měl radost ze společenství církve? Kdy jsem byl hrdý na to, že jsem křesťanem? Kdy jsem zakusil, že Bůh moje modlitby slyší? Kdy jsem dokonce dostal od Boha znamení, kterým mě Pán vede v životě?

Slepi, hluší a chromí, které Pán uzdravil, často skákali radostí a chtěli zůstat u Ježíše na zbytek života. Kolikrát Bůh uzdravil mou duši? Kolikrát jsem dostal od Boha velkorysý dar odpuštění? To byly přece taky zázraky! Měl jsem z toho opravdovou radost?

Pane, odpusť mi všechny chyby, zvláště ty, které jsem ve své povrchnosti dříve neviděl. Odpusť, že jsem neměl více odvahy odložit zlozvyky a ohledy na okolí, že jsem dost nevyužil možností začínat znovu, že jsem nevyrazil s větší důvěrou v tvou pomoc na cestu ke svatosti. Upřímně toho lituji, že jsem ve zkouškách temnot nevzpomněl na tebe, že jsem tě tolikrát nepoznal v lidech, a neobjal v bolestech.

Děkuji ti za úžasné dary, která jsem si dnes připomněl, za chvíle, kdy jsem cítil tvou lásku a blízkost, kdy jsem prožíval, že mě přijímáš takového, jaký jsem, kdy jsem cítil, že mě opravdu miluješ.

Tato zvláštní chvíle s tebou, Pane, byla velmi silná a dala mi mnoho.

ADORACE 3

Pane Ježíši, chci Ti nyní, ve chvíli ztišení
před Tebou, přítomným v této svátosti,
odevzdat celou svou minulost:
dětství, období dospívání,
mládí a období dospělosti.
Děkuji ti za vše, co mě v jednotlivých úsecích
mého života potkalo.

Cítím, že potřebuji
prohlubovat ducha vděčnosti.
Chci děkovat za vše dobré,
i za co je mně nyní zatěžko děkovat,
i když tuším, že to bylo velkým darem.
Možná, že to byly nějaké životní zkoušky,
zážitky, které ještě dnes „bolí“,
ale Bůh mně v nich dával poznat
pravdu o sobě a o jeho lásce ke mně.

Ve chvíli ticha si chci připomenout
všechny nejdůležitější a nejtěžší prožitky.
Nechci se bát, že mě snad znovu „zabolí“.
Bylo nám to dáno k prohloubení.

Chvilé ticha.

Pane Ježíši, chci nyní
přejít k vděčnosti vůči lidem.
Umím jim často děkovat?
Ty mně vždy ukážeš lidi,
kterým je třeba poděkovat, protože jsi je použil,
abys mně ukázal svou dobrotu.

Chci si nyní připomenout všechny osoby
důležité pro můj život: rodiče, sourozence,
vrstevníky z dětství a mládí,
přátele z pozdějšího životního období,
členy rodiny nebo společenství,
ve kterém žiji.

Za co všechno jim vděčím?
Projevil jsem jim nějak svou vděčnost?

Možná jsem některým,
kteří pro mne udělali mnoho dobrého,
ani nepoděkoval, protože jsem se
příliš zabýval sám sebou.
Aspoň nyní na ně vzpomeňme,
protože na vděčnost nikdy není pozdě.
Chci ji vyslovit nyní
a vložit ji „do Tvých rukou“
s prosbou, abys Ty sám jim vše vynahradil.

Chvilé ticha.

Pane Ježíši, chci si nyní připomenout
všechny ty, s nimiž se denně stýkám:
členy rodiny, spolužáky, spolupracovníky, sousedy, příbuzné.
Mám vůči nim nějaké výhrady,
nebo mně na nich něco mrzí?
Nevnucuji jim, aby se zabývali mnou
a mými záležitostmi a problémy?

Pokud ano, jakým způsobem to dělám
(používám nátlak, urážlivost,
probouzím u nich pocit viny,
nápadně ukazuji své utrpení)?

Čeho se od nich dožadují?
Jak reaguji, když nesplňují
má očekávání a potřeby?

Chci promluvit o tom s Tebou
o těchto svých nedobrých postojích,
upřímně toho litovat a prosit tě,
abys léčil mé srdce
a otevíral je sobě a mým bližním.

Chvilé ticha.

MODLITBY K ADORACI 3 – Benedikt XVI.

1. Pane Ježíši, ty, který věrně navštěvuješ a naplňuješ svou přítomností církev i lidské dějiny;
ty, který v podivuhodné svátosti tvého těla a tvé krve nám dáváš účast na božském životě a poskytuješ předchůť věčného života;
tebe velebíme a chvalořečíme ti.
Sklonění před tebou,
láskyplný zdroji života,
skutečně přítomný a živý mezi námi,
snažně tě prosíme [...] v očekávání věčného života v tobě,
ve společenství Nejsvětější Trojice. Amen.

2. Pane, děkujeme ti,
že jsi pro nás otevřel své srdce;
že ses ve své smrti a svém vzkříšení stal pramenem života.
Učiň, ať jsme lidé živoucí,
živení z tvého pramene, a dopřej nám,
abychom se i my stali prameny,
schopnými přinášet této naší době vodu života.
Děkujeme ti za milost,
že jsme se ve křtu stali Božími dětmi.
Pane, požehnej nám
a požehnej všem lidem tohoto času,
kteří jsou žízniví a hledající. Amen.

3. Bože všech časů, přinášíme před tebe radosti, naděje a touhy, zkoušky, utrpení a bolesti všech lidí a celého světa.
Bože Abrahámův, Izákův a Jakubův,
slyš křik trpících, těch, které svírá strach, těch, kteří postrádají naději.
Sešli svůj pokoj této zemi
a celé lidské rodině;
pohni srdci těch, kteří vzývají tvé jméno,
aby pokorně kráčeli cestou spravedlnosti a soucitu.
„Dobrý je Pán k těm, kdo v něho doufají,
k těm, kdo ho hledají.“ Amen.

4. Bože lásky, slitování a uzdravení,

shlédni na nás. Bože pokoje,
vlij svůj pokoj
do našeho násilného světa:
pokoj do srdcí všech lidí
i mezi všechny národy na zemi.
Ke svým cestám lásky obrať všechny,
jejichž srdce a duše
jsou stravovány nenávisť.
Bože porozumění,
hledáme u tebe světlo a vedení.
Uděl nám svou útěchu,
posiluj nás v naději
a daruj nám moudrost a odvahu
neúnavně usilovat o svět,
v němž mezi národy i ve všech srdcích
vládne pravý pokoj a láska. Amen.

5. Laskavý Otče, požehnej umírajícím,

kterí zakrátko stanou před tvou tváří.
Věříme, že jsi učinil ze smrti
bránu k věčnému životu.
Posiluj ve svém jménu naše bratry
a sestry, kteří završují svůj život,
a uveď je bezpečně
do domu věčného života s tebou.
Pane života a skálo naší naděje,
zahrň hojným požehnáním všechny,
kteří žijí, pracují a umírají.
Naplň je svým pokojem a milostí.
Ukaž jim, že jsi milující Otec,
Bůh milosrdný a soucitný. Amen.

6. Bože, tys způsobil, že jsme se zrodili z vody a z Ducha Svatého

k věčnému životu v novém stvoření;
ve své dobrotě nadále žehnej
všem svým synům a dcerám.
Dej, abychom vždycky a na každém místě
zůstali věrnými členy tvého lidu,
sjednocenými společným křtem,
abychom společně vyznávali jednu víru
zdeděnou od apoštolů,
vydávali tak svědectví v rozděleném světě
a směřovali k plné jednotě,
po jaké Ježíš touží pro svou církev.
On je Bůh, který s tebou kraluje
v jednotě Ducha Svatého na věky věků. Amen.

7. Otče, Synu a Duchu Svatý,
nevýslovný a jediný Bože,

buď veleben za tento svět,
který je jevištěm dějin lidského rodu,
posetým pomníky
jeho úsilí, porážek i vítězství,
za svět, který byl osvobozen tebou,
ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Ježíši.
V tobě je tento svět i člověk, který v něm žije,
schopen přemáhat moc Zlého,
aby se tak člověk i svět
mohl změnit k lepšímu
a aby směřoval k plné dokonalosti
podle tvého rozhodnutí.
Bože, v Trojici jediný,
Otče, Synu a Duchu Svatý,
buď veleben za svět vykoupený Kristem. Amen.

8. Kriste, ty jediný máš nesmrtelný život,

který vychází od nebeského Otce.
Dnes jej znovu dáváš.

Církev putující po této zemi si je vědoma
své povinnosti ukazovat světu
tvář Božího milosrdenství.
Tato církev k tobě volá jménem všech lidí
zachvácených strachem.
V tobě, zmrtvýchvstalý Pane,
si Otec zamiloval člověka a celé lidstvo.
Prosíme tě, vítězný Králi,
daruj nám plnost života navěky. Amen

MODLITBY PAPEŽŮ K ADORACI 1

1. Klement XI.:

Věřím v tebe, Pane, ale posilni mou víru.
Doufám v tebe, oživ mou naději.
Miluji tě, dej mi větší lásku.
Lituji svých poklesků, pomoz mi,
abych litoval opravdověji.
Tobě svěřuji svá slova,
abych o tobě dovedl mluvit.
Tobě svěřuji své skutky,
abych vždy jednal podle tvých přání.
Tobě svěřuji svá utrpení,
abych je dovedl snášet z lásky k tobě.
Chci to, co chceš ty, protože to chceš ty,
tak jak to chceš ty a pokud to chceš ty.
Amen.

2. Bl. Pius IX.:

Chvála a čest, láska a dík

eucharistickému Srdci Ježíšovu
ve všech svatostáncích světa
buď nyní a bez přestání
až do konce světa. Amen.

3. Pius XII.:

Pane Ježíši, ty jsi řekl:

*„Já jsem chléb života!
Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět,
a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.“*

Nejlaskavější Ježíši, jenž jsi skryt
pod eucharistickým závojem!
Vyslechni se soucitem naše pokorné prosby,
abys je přenesl před trůn Nejvyššího.
Přijmi nyní dobrotivě
vroucí tužby našich srdcí.

Dej světlo naší mysli, posiluj naši vůli,
povzbuzuj naši vytrvalost
a zapaluj v našich srdcích
plamen svatého nadšení,
abychom překonávali svou malost,
vítězili nad každou těžkostí
a dokázali vzdávat ti úctu
hodnou tvé velikosti a tvé důstojnosti,
v souladu s našimi přáními
a našimi svatými tužbami. Amen.

4. Pius XII.:

Drahý Ježíši, také ty jsi byl dítětem
jako my, a řekl jsi nám,
že máš rád, když jsou děti ve tvé blízkosti.

A tak my nyní přicházíme
jako děti ze všech národů světa,
a chceme ti nabídnout svoje díky
a také ti dát svoje modlitby za mír.
Ty toužíš být s námi každý den
a kdekoliv jsme; učíš tedy naše srdce
svým příbytkem, svým oltářem
a svým trůnem. Učiň, ať tvoříme
všichni dohromady jedinou rodinu,
sjednocenou pod tvou péčí a ve tvé lásce.
Učiň, aby každý člověk: mladý i dospělý,
byl vzdálený sobeckým myšlenkám i skutkům,
které oddělují děti nebeského Otce
od sebe navzájem a od tebe, Kriste.

Učiň, ať tvoje milost je štítem
proti nepřátelům tvým i tvého Otce.
Odpusť jim, Pane; vždyť nevědí, co činí.
Až se lidé s tvou pomocí
budou mít navzájem rádi,
pak bude pravý pokoj na zemi a my, děti,
budeme moci žít beze strachu z nové války.
Prosíme také tvou neposkvrněnou
Matku Marii, která je také naší Matkou,
aby ti přednesla tuto naši modlitbu pokoje.
Ty ji jistě vyslyšíš. Díky, sladký Ježíši. Amen.

5. Sv. Jan XXIII.:

Božský Spasiteli, každodenní chlebe,
Živote světa, přijď tvé království.
Pane pánů, eucharistický Ježíši,
laskavý Pastýři, ochraňuj nás
před nebezpečím. Ježíši, dobrý Pastýři,
chlebe života, Ježíši, náš jediný stole,
Svátosti lásky, zachraň svůj lid.
Radujeme se v tobě, svatý Ježíši. Amen.

6. Sv. Jan XXIII.:

Ježíši Vzkříšený, Zdroji míru a pokoje,
pohlédni dobrotivě na celé lidstvo.
Očekává od tebe pomoc
a posilu ve svých trápeních a zraněních.
Tak jako ve dnech, kdy jsi kráčel po zemi,
měl jsi stále nejraději ty malé,
pokorné a trpící; vždycky jsi hledal hříšníky.
Učiň, ať všichni, kteří tě volají,
tě i nacházejí, abys jim byl
cestou, pravdou a životem.
Zachovej svůj mír, Beránku obětovaný
pro naši spásu: Beránku Boží,
který bereš na sebe hřích světa,
dej nám mír a pokoj! Vzdal ze srdcí lidí to,
co by ohrožovalo mír a upevni je v pravdě,
spravedlnosti a v lásce k bratřím a sestřám.
Osviť ty, kteří vedou národy,
aby vedle správných starostí o to,
aby se jejich bratřím a sestřám dobře dařilo,
také zaručovali a bránili velký poklad míru.
Probouzej vůli všech,
aby překonali překážky, které je rozdělují,
aby posílili pouta vzájemné lásky,
a byli pohotoví k porozumění,
soucitu a odpuštění, aby tak tvé jméno
sjednotilo národy a v srdcích, v rodinách
a ve světě zvítězil mír, tvůj mír. Amen.

7. Bl. Pavel VI.:

Pane Ježíši, ty jsi řekl: „*Já jsem chléb živý,
který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst
tento chléb, bude žít navěky.
A chléb, který já dám, je mé tělo,
obětované za život světa.*“

Ty jsi Kristus, Syn Boha živého,
ty jsi zvěstovatel neviditelného Boha,
prvorozený z celého stvoření,
základ všech věcí; ty jsi učitel lidstva,
ty jsi Vykupitel; ty ses narodil, zemřel jsi
a vstal z mrtvých pro nás;
ty jsi střed dějin a světa;
ty jsi ten, kdo nás zná a miluje;
ty jsi společník a přítel našeho života;
ty jsi muž bolesti i naděje;
ty jsi ten, který má přijít,
který jednoho dne má být naším Soudcem,
a jak my doufáme, také naším štěstím. Amen.

8. Bl. Pavel VI.:

Pane, Bože pokoje a míru,
který jsi stvořil lidi, abys jim projevoval
svou dobrotu, aby byli rodinou tvé slávy,
dobrořečíme ti a vzdáváme ti díky;
protože jsi nám poslal Ježíše,
tvého nejmilejšího Syna,
ten ve svém velikonočním tajemství
byl učiněn původcem veškeré spásy,
zdrojem každého míru a pokoje
a poutem každého bratrství.

Vzdáváme ti díky za to, že tvůj Duch pokoje
vzbuzuje i v naší době touhy
a usilovné snahy o nastolení pokoje.
Děkujeme ti také,
že nenávist nahrazuješ láskou,
nedůvěru měníš v porozumění,
lhostejnost přetváříš v solidaritu.

Otevři ještě tentokrát našeho ducha
a naše srdce pro konkrétní požadavky
lásky všech našich bratří a sester,
abychom se stále více
stávali tvůrci pokoje.

Rozpomeň se, Otče milosrdenství,
na všechny, kteří se nacházejí v bolestech,
trpí a umírají na celém světě,
za to, aby byl svět více bratrský.

Dej ať lidem všech ras a všech jazyků přijde
tvé království spravedlnosti, míru a lásky.
A tak ať je země plná tvé slávy. Amen.

9. Jan Pavel I.:

Bud' mi blízko, Pane.

Drž svou ruku na mé hlavě,
ale také mi pomoz,
abych i já měl svou hlavu pod tvou rukou.
Ber mě takového, jaký jsem,
s mými chybami a s mými hříchy,
ale pomoz mi, abych se stával takovým,
jakým mě chceš mít ty
a jakým chci být i já. Amen.

Ó, můj Bože,

dej, abych na sebe úplně zapomněl
a nepohnutě přebýval v Tobě,
jako by má duše byla již na věčnosti.
Kéž nic neruší můj pokoj!
Nic ať mne neodlučuje od Tebe, můj Bože!

Uděl pokoj mé duši, učiň ji svým nebem,
místem svého odpočinku!

Nedopusť, abych Tě tam nechal samotného,
ale učiň, ať tam ustavičně prodlévám
v živé víře, ponořen v klanění,
oddán zcela a úplně
Tvé tvůrčí činnosti. Amen.

*Vzijme se do Boží přítomnosti.
Nejsvětější Trojice přebývá v naší duši.
Jsme chrámem Božím, nebem,
druhým Kristem.*

10. Benedikt XVI.

Kristus mě uchvátil a řekl mi:
“Náležíš mi,
jsi pod ochranou mých rukou,
jsi pod ochranou mého srdce.
Jsi v mých dlaních
a právě tak se nalézáš
v celé šíři mé lásky.
Zůstaň v mých rukou

a dej mi srdce své.
...Neboj se! Já jsem s tebou.
Neopustím tě,
ty neopouštěj mne!”
(13.dubna 2006)

Za povolání
Otče, učiň, ať povstane mezi křesťany
mnoho svatých povolání ke kněžství,
která by udržovala živou víru
a opatrovala vděčnou vzpomínku na Tvého Syna Ježíše
kázáním jeho slova
a udělováním svátostí,
kterými ustavičně obnovuješ své věřící.
Dej nám svaté služebníky tvého oltáře,
kteří by byli pozornými a horlivými strážci
svátosti Eucharistie,
největšího Kristova daru pro vykoupení světa.
Povolej služebníky svého milosrdenství,
kteří by ve svátosti smíření
šířili radost z Tvého odpuštění.
Učiň, Otče, ať církve s radostí přijímá
četná vnuknutí Ducha tvého Syna,
je učenlivá k jeho pokynům
a pečuje o povolání ke kněžské službě
a k zasvěcenému životu.
Podporuj biskupy, kněze, jáhny,
zasvěcené osoby a všechny pokřtěné v Kristu,
aby věrně plnili své poslání ve službě evangeliu.
Prosíme tě o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.
(5.března 2006)

*“Proste Pána žně,
aby poslal dělníky!”*
Prosím, udělej to!
Probud' lidi!
Rozněť v nich nadšení
a radost z evangelia!
Dej jim pochopit,
že toto je poklad cennější než každý jiný poklad
a že ten, kdo ho našel,
musí ho předávat dál!
(14.září 2006)

Modlitba rodičů
Bože, tys nám ve Svaté rodině
zanechal dokonalý vzor křesťanského života
prožívaného ve víře a v poslušnosti k tvé vůli.
Pomáhej nám, abychom byli příkladem víry a lásky

k tvým příkázáním,
podpírej nás v našem poslání
předávat víru dětem.
Otevři jejich srdce, aby v nich rostlo
semeno víry, které dostaly na křtu.
Posiluj víru naší mládeže,
aby rostla v poznání Pána Ježíše.
Zvětšuj lásku a věrnost ve všech manželstvích,
zvláště v těch, která procházejí
chvilami utrpení nebo těžkostí.
Spojení s Josefem a s Marií
prosíme tě o to skrze Ježíše Krista,
tvého Syna, našeho Pána. Amen
(8. července 2006)

Modlitba

Ježíši,

*žít a dávat sebe samého,
umírat a dávat sebe samého;
tvé umírání a tvé žití se nám dávají,
ty sám se nám dáváš v eucharistii.*

*Dej, abych z ní žil každý den.
Dej mi takové nadšení, aby skrze mne
mnozí v tobě nacházeli jediné oblažující tajemství svého umírání a svého žití.
Dej, abych byl služebníkem tvého těla, služebníkem eucharistie a církve,
toho těla, které neustále vydávané na smrt
dává světu život a ochraňuje v sobě život světa.*

*Dej, abych eucharistii nejen slavil,
ale abych ji žil.
A dej, ať se stále znova vracím a prodlévám před ní,
abych se jí živil v tichých okamžicích svého umírání i svého žití,
a proto ona jako silný magnet
ať mne přitahuje směrem ke tvé oběti.*

Klaus Hemmerle

Chiara Lubichová

MARNOST

Když procházíš některými ulicemi našich měst, máš bolestný dojem, že tudy kráčí vtělená marnost. Vtělená do čehosi, co pokrývá zdi a odhaluje lidi neslušností, jež dusí, a ošklivostí, jež svírá srdce.

A tak, jako člověk přitahovaný teplem ohně za kruté mrazivé zimy, se utíkáš do kostela, kde ti červené světlo oznamuje, že je tam On.

Tam si uvědomuješ, že na ulici se ti sice zdálo, že se marnost ztělesnila, ale vidíš skutečnou Boží přítomnost, jež volá do Pánova náručí anděly a svaté, kteří s ním již žijí, i tvé drahé, kteří již přešli na druhou stranu; to jsou ty pravé skutečnosti v jediné Skutečnosti.

Svět se tak znovu stal podnožkou pro Toho, jenž pouze „je“, stejně tak jako peklo vytváří pozadí pro Ráj.

TY JSI ZŮSTAL S NÁMI

Ne, země nezůstala chladná. Ty jsi zůstal s námi! Co by bylo z našeho života, kdyby svatostánky neobsahovaly tebe?

Ty ses jednou zasnoubil s lidstvem a zůstal jsi věrný.

Uctíváme tě, Pane, ve všech svatostánkách světa. Ano! Ty jsi s námi a pro nás! Nejsou tak daleko jako hvězdy na nebi, které jsi nám dal také. Můžeme se s tebou setkat všude, Králi hvězd a všeho stvoření!

Díky, Pane, za tento nesmírný dar. Nebe se převrátilo na zem. Hvězdnaté nebe je malé. Země je veliká, protože je všude protkaná eucharistií: Bůh s námi, Bůh mezi námi, Bůh pro nás.

RYCHLE MÍJ MŮJ ČAS

Rychle míjí můj čas,

můj život, Pane, přijmi!

V srdci tě chovám jako poklad,
který má ovládat každý můj krok.

Buď se mnou, bdi nade mnou.

Tvá je má láska: má radost i bolest.

Nikdo ať nezachytí ani vzdech.

Skrytá ve tvém svatostánku

žijí a pracují pro všechny.

Každý dotek mé ruky ať je tvůj,

tvůj ať je přízvuk mého hlasu.

Jsem ubohé nic,

na něm ať se tvá láska vrátí

do vyprahlého světa jako voda

vydatně tryskající z tvé rány, Pane!

Božská moudrosti,

prozař chmurný smutek tak mnohých, všech!

Maria ať tam září!

TY VŠAK NEODCHÁZEJ

Ano, jsme rádi, Pane,
když nám křídlo anděla
odkryje nebeský horizont,
který nám neočekávaně
zahalila zkouška.
Jsme rádi, Pane,
protože tvoje láska
se v těchto okamžicích ukazuje jako všemohoucí
a přivádí naši duši
k uctívání a plesání
přecházejícímu do ticha.
Ať pomine, Pane, zkouška,
která trýznivě svírá naši duši.
Ale kéž nikdy neodejde
tvá nádherná zářivá postava
z temné noci,
když
byla všude poušť
a ty jediný
jsi pro nás rozkvetl;
když všechno mlčelo
a ty jediný jsi hovořil,
když všichni byli pryč,

a ty jediný jsi nám dělal společnost
a jemně jsi nám opakoval pravdy,
které nesmějí v naší duši
ochabnout:
že tady jsme jen přechodně
a že naše cílové místo je jinde;
že všichni jsou stínem
a ty jediný skutečností.
Ať pomine zkouška, Pane,
ale ty neodcházej
a okouzlené bolesti
nás uzavři
do trojičního srdce.
Pane,
ať nás znovu neuchvátí klam světa
i v těch nejsvětějších věcech,
které vlastní,
ale ať je s námi a v nás pouze Svatý,
spolu se Svatou, Pannou a tvou Matkou –
rouchem,
které napořád
všechny přikryje.

VDĚČNOST

Mám tě ráda.
Říkám ti to ne proto,
že bych se tomu tak naučila,
ani proto, že by mi tato slova napovídalo srdce,
a ani proto ne, že mi víra
umožňuje věřit v to, že jsi láska.
Dokonce ani proto,
že jsi za mne zemřel.

Mám tě ráda,
protože jsi vstoupil do mého života
více než vstupuje vzduch do mých plic,
více než krev do mých žil.
Vstoupil jsi tam,
kam nikdo jiný nemohl vstoupit,
když mi nikdo nemohl pomoci,
pokaždé, když mě nikdo
nedokázal utěšit.

Každý den jsem s tebou hovořila,
hodinu za hodinou na tebe hleděla
a v tvé tváři
jsem četla odpověď,
ve tvých slovech
nacházela vysvětlení,
ve tvé lásce řešení.

Mám tě ráda,
protože jsi tolik let žil se mnou
a já žila z tebe.
Pila jsem z tvého zákona
aniž bych si to uvědomovala.

Živila jsem se jím,
sílila díky němu,
zotavovala se,
ale byla jsem nevědomá
jako dítě, které pije od matky
a ještě ji neumí oslovit
jejím sladkým jménem.

Učiň, v čase,
který mi zbývá,
ať jsem ti alespoň trochu vděčná za lásku,
kterou jsi mi projevil
a která mě přiměla,
abych ti řekla:
mám tě ráda.

SRDCE ZA SRDCE

Při svatém přijímání jsem myslela na Ježíšovo srdce: na jeho srdce, které uctívám v eucharistii, když přichází, a v Ráji, kde navždy má vedle sebe srdce Mariino.

Jsem ráda, že jsem lépe pochopila jeho existenci a skutečnost i to, jaké nesmírné štěstí je mít toto Srdce, takové srdce, které miluje.

A přemýšlela jsem o tom, jak bych se měla k Ježíšovu srdci chovat.

Vytušila jsem, že **Srdce volá srdce**.

„Srdce za srdce“ se tedy stane mottem mého života odedneška a navždy, dokud Bůh bude chtít.

Srdce za srdce. To znamená, že mé srdce má nanejvýš úzkostlivě žít **absolutní ztracení**, aby úplně uvolnilo místo Duchu Svatému, který jediný může ve mně důstojně milovat Ježíšovo Srdce. Tedy všechno odsouvat, všechno ztrácet, i ty nejkrásnější a nejsvětější věci – všechno, co bych sice mohla oprávněně milovat, ale co není Bůh.